

[Thorndahl.]

moralske ret have udskrevet en skat på alle, der var rødhårede; så urimeligt er dette lovforslag.

En del af den gamle boligmasse er blevet moderniseret ved installation af elopvarmning, ligesom mange alderspensionister har suppleret opvarmningen af deres boliger ved installation af en eller flere elradiatorer. Elektricitetsafgiften vil derfor ramme mange i lavindkomstområdet hårdt, samtidig med at man på den anden side gennem lønmodtagerne i realiteten har hindret lønmodtagerne i at erhverve de indkomststigninger, der skulle kunne betale pris-, skatte- og afgiftsstigningerne. Lovforslaget kan derfor gennem sin tilfældighed i virkning karakteriseres som både umoralsk og asocialt.

Som nævnt tidligere fremsatte venstregeringen den 8. maj 1974 et nogenlunde tilsvarende afgiftsforslag. Forslaget genfremsattes den 13. november 1974, og jeg skal tillade mig at citere nogle uddrag af den socialdemokratiske ordførers, nuværende indenrigsminister, hr. Egon Jensens, bemærkninger ved behandlingen den 13. november. Jeg citerer spalte 1558:

»Det kommer sikkert ikke som nogen overraskelse for finansministeren, at han ikke skal vente nogen som helst form for velvilje fra socialdemokratiet over for forslaget om at pålægge elforbruget ekstra 5 øre pr. kWh. Det har vi tidligere sagt, og det er stadig vor opfattelse, at det er en urimelig afgift, som vender den tunge ende nedad. Her er ikke tale om et luksusforbrug, men om et nødvendighedsforbrug.«

Og videre spalte 1559:

»Normalt hedder det sig, at man skal indskrænke administrationen og forenkle den, og at man skal spare, hvor spares kan. Nu opbygger man et nyt administrationsapparat for at opkræve disse 5 øre med indbetaling, med tilbagebetaling, med indkrævning, med udpantning, med udskrivning af nye ratekort midt i en periode, med nye papirdynger rundt omkring i kommuner og i de selskaber, som skal sende regninger ud, men det afskrækker åbenbart ikke finansministeren, som sikkert senere her vil svare: ja men vi har jo toldvæsenet. Men en og anden skal da vel gøre arbejdet. Det er vel ikke sådan, at man bare lige siger: nu har vi vedtaget et lovforslag, og så kører det helt af sig selv.«

Jeg finder, det er nogle meget fornuftige og meget rigtige betragtninger, den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, her gjorde gældende, og det er synspunkter, som jeg helt kan tilslutte mig, og som jeg her har gentaget i anledning af skatte- og afgiftsministerens forslag.

Sammenfattende kan det konstateres, at afgiftsforslaget vil få følgende uheldige virkninger, såfremt det vedtages: 1) det vil forøge arbejdsløsheden og skabe konkurrenceforvridning, 2) det vil fordelingspolitisk ramme en helt tilfældig gruppe mennesker, 3) det er asocialt og vil især ramme mange mennesker hårdt inden for lavindkomstområdet.

Jeg skal derfor give regeringen nøjagtig det samme gode råd, som den socialdemokratiske ordfører, den nuværende indenrigsminister, hr. Egon Jensen, gav venstregeringen den 13. november 1974: træk lovforslaget tilbage! Det er en rigtig dårlig idé.

Anders Andersen (V):

De lovforslag, vi her behandler, har jo et samlet afgiftsprovener på omkring ved 900 mill. kr. Det er min vurdering – men det kan vi jo få nærmere undersøgt under udvalgsarbejdet – at en væsentlig del af provenuet ligger på erhvervslivet. Det betyder altså, at man nu gennemfører en fordyrelse af produktionen, man gennemfører en forringelse af konkurrenceevnen på et tidspunkt, hvor der tværtimod er behov for noget helt andet, hvis man skal øge beskæftigelsen.

Det medfører også, at man fordyrer boligerne i stor udstrækning med mange tusinde kroner. Det rammer dem, der bygger nye boliger, det rammer dem, der måske af forskellige grunde skal flytte her i landet. Det kan være tjenstlige forflytninger, og der kan være andre årsager til det. Også de vil få betydelige ekstra udgifter ved de 3 lovforslag, som her er lagt frem til første behandling.

Penge skal vel delvis bruges til beskæftigelsesforanstaltninger, beskæftigelsesforanstaltninger, hvor – så vidt jeg i hvert fald på nuværende tidspunkt kan dømme – et mindre beløb end det, man her vil opkræve i erhvervslivet, vil blive brugt til fremme af formål inden for erhvervssektoren. Det vil sige, at nettovirkningerne af disse foranstaltninger, man her er i gang med at gennemføre, totalt vil være en yderligere belastning af dansk erhvervsliv. Jeg